VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (otrā palāta)

2019. gada 24. septembrī*

Institucionālās tiesības – Eiropas pilsoņu iniciatīva – Nacionālo un lingvistisko minoritāšu aizsardzība – Kultūru un valodu daudzveidības pastiprināšana – Daļēja reģistrācija – Pilnvaru piešķiršanas princips – Acīmredzama Komisijas likumdošanas pilnvaru trūkuma neesamība – Pienākums norādīt pamatojumu – LES 5. panta 2. punkts – Regulas (ES) Nr. 211/2011 4. panta 2. punkta b) apakšpunkts – LESD 296. pants

Lietā T-391/17

Rumānija, ko sākotnēji pārstāvēja *R. Radu*, *C.-M. Florescu*, *E. Gane* un *L. Lițu*, vēlāk – *C.-M. Florescu*, *E. Gane*, *L. Lițu* un *C.-R. Canțăr*, pārstāvji,

prasītāja,

pret

Eiropas Komisiju, ko pārstāv *H. Krämer*, *L. Radu Bouyon* un *H. Stancu*, pārstāvji,

atbildētāja,

ko atbalsta

Ungārija, ko pārstāv *M. Fehér*, *G. Koós* un *G. Tornyai*, pārstāvji,

persona, kas iestājusies lietā,

par prasību, kas ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar kuru tiek lūgts atcelt Komisijas Lēmumu (ES) 2017/652 (2017. gada 29. marts) par ierosināto pilsoņu iniciatīvu "Minority SafePack – one million signatures for diversity in Europe" (OV 2017, L 92, 100. lpp.),

VISPĀRĒJĀ TIESA (otrā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs M. Preks [*M. Prek*], tiesneši E. Butidžidžs [*E. Buttigieg*] (referents) un M. Ž. Kosteira [*M. J. Costeira*],

sekretārs: I. Dragans [*I. Dragans*], administrators,

ņemot vērā tiesvedības rakstveida daļu un 2019. gada 9. aprīļa tiesas sēdi,

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – rumāņu.

Spriedums

Tiesvedības priekšvēsture

1 2013. gada 15. jūlijā *Bürgerausschuss für die Bürgerinitiative Minority SafePack – One million signatures for diversity in Europe* (Pilsoņu iniciatīvas "Minority SafePack – One million signatures for diversity in Europe" pilsoņu komiteja, turpmāk tekstā – "komiteja" vai "organizatori") iesniedza Eiropas Komisijai Eiropas pilsoņu iniciatīvu (turpmāk tekstā – "EPI") ar nosaukumu "Minority SafePack – One million signatures for diversity in Europe" (turpmāk tekstā – "EPI priekšlikums").

2 Ar 2013. gada 13. septembra Lēmumu C(2013) 5969 *final* Komisija noraidīja pieteikumu par EPI priekšlikuma reģistrāciju tādēļ, ka tas acīmredzami pārsniedzot tās pilnvaras, atbilstoši kurām tā var iesniegt Eiropas Savienības tiesību akta priekšlikumu, lai īstenotu Līgumus.

3 Komiteja vērsās Vispārējā tiesā, kura ar 2017. gada 3. februāra spriedumu *Minority SafePack – one million signatures for diversity in Europe/*Komisija (T-646/13, EU:T:2017:59) atcēla Lēmumu C(2013) 5969 *final* tādēļ, ka Komisija nebija izpildījusi pienākumu norādīt pamatojumu.

4 2017. gada 29. martā Komisija pieņēma Lēmumu (ES) 2017/652 par ierosināto pilsoņu iniciatīvu "Minority SafePack – one million signatures for diversity in Europe" (OV 2017, L 92, 100. lpp.; turpmāk tekstā – "apstrīdētais lēmums"), kura 1. pantā ir noteikts:

"1. Ar šo reģistrē ierosināto pilsoņu iniciatīvu "Minority SafePack – one million signatures for diversity in Europe".

2. Attiecībā uz minēto ierosināto pilsoņu iniciatīvu var vākt paziņojumus par atbalstu, pamatojoties uz tādu izpratni, ka iniciatīvas mērķis ir izstrādāt Komisijas priekšlikumus

– Padomes ieteikumam "par kultūru un valodu daudzveidības aizsargāšanu un veicināšanu Savienībā",

– Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam vai regulai ar mērķi pielāgot "finansējuma programmas, lai sekmētu pieeju mazām reģionālām un minoritāšu valodām",

– Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam vai regulai ar mērķi radīt lingvistiskās daudzveidības centru, kas stiprinātu reģionālo un minoritāšu valodu nozīmīguma apzināšanos un sekmētu daudzveidību visos līmeņos un kuru galvenokārt finansētu Eiropas Savienība,

– regulai, ar ko pielāgo vispārīgos noteikumus, kas piemērojami, nosakot Struktūrfondu uzdevumus, prioritāros mērķus un organizāciju, lai ņemtu vērā nacionālo minoritāšu aizsardzību un kultūru un valodu sekmēšanu, ar noteikumu, ka finansējamie pasākumi ļauj stiprināt Savienības ekonomisko, sociālo un teritoriālo kohēziju,

– Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, kuras mērķis ir grozīt regulējumu saistībā ar programmu "Apvārsnis 2020", lai uzlabotu pētniecisko darbību par pievienoto vērtību, ko nacionālās minoritātes un kultūru un valodu daudzveidība var sniegt ES reģionu sociālajā un ekonomiskajā attīstībā,

– ES tiesību aktu grozījumiem, lai nodrošinātu kvazivienlīdzīgu attieksmi pret bezvalstniekiem un Savienības pilsoņiem,

– Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, lai ieviestu vienotas autortiesības, kas ļautu visu ES autortiesību jomā uzskatīt par iekšējo tirgu,

– grozījumiem [Eiropas Parlamenta un Padomes] Direktīvā 2010/13/ES [(2010. gada 10. marts) par to, lai koordinētu dažus dalībvalstu normatīvajos un administratīvajos aktos paredzētus noteikumus par audiovizuālo mediju pakalpojumu sniegšanu (OV 2010, L 95, 1. lpp.)], lai nodrošinātu brīvu pakalpojumu sniegšanu un audiovizuālā satura uztveršanu reģionos, kuros dzīvo nacionālās minoritātes,

– Padomes regulai vai lēmumam attiecībā uz grupu atbrīvojumu no LESD 108. panta 2. punktā paredzētās procedūras projektiem, ar kuriem tiek atbalstītas nacionālās minoritātes un sekmēta to kultūra."

5 Saskaņā ar apstrīdētā lēmuma 2. apsvērumu EPI priekšlikuma priekšmets ir formulēts šādi: "Mēs aicinām [Savienību] uzlabot nacionālām un lingvistiskām minoritātēm piederošo personu aizsardzību un stiprināt kultūru un valodu daudzveidību Savienībā."

6 Saskaņā ar apstrīdētā lēmuma 3. apsvērumu EPI priekšlikuma mērķi ir formulēti šādi:

"Mēs aicinām [Savienību] pieņemt virkni tiesību aktu, lai uzlabotu nacionālām un lingvistiskām minoritātēm piederošo personu aizsardzību un stiprināt kultūru un valodu daudzveidību Savienībā. [Šiem aktiem] jāietver pasākumi saistībā ar reģionālām un minoritāšu valodām, izglītību un kultūru, reģionālo politiku, līdzdalību, vienlīdzību, audiovizuālo un citu mediju saturu, kā arī reģionālo iestāžu sniegtu valsts atbalstu."

7 Apstrīdētā lēmuma 4. apsvērumā ir noteikts, ka ierosinātās pilsoņu iniciatīvas pielikumā ir konkrēti minēti vienpadsmit Savienības tiesību akti, kuru priekšlikumus tā aicina iesniegt Komisiju, proti:

a) Padomes ieteikums "par kultūru un valodu daudzveidības aizsargāšanu un veicināšanu Savienībā", pamatojoties uz LESD 167. panta 5. punkta otro ievilkumu un 165. panta 4. punkta otro ievilkumu;

b) Eiropas Parlamenta un Padomes lēmums vai regula, pamatojoties uz LESD 167. panta 5. punkta pirmo ievilkumu un 165. panta 4. punkta pirmo ievilkumu, ar mērķi pielāgot "finansējuma programmas, lai sekmētu pieeju mazām reģionālām un minoritāšu valodām";

c) Eiropas Parlamenta un Padomes lēmums vai regula, piemērojot LESD 167. panta 5. punkta pirmo ievilkumu un 165. panta 4. punkta pirmo ievilkumu, ar mērķi radīt lingvistiskās daudzveidības centru, kas stiprinātu reģionālo un minoritāšu valodu nozīmīguma apzināšanos un sekmētu daudzveidību visos līmeņos un kuru galvenokārt finansētu Eiropas Savienība;

d) Eiropas Parlamenta un Padomes regula, pamatojoties uz LESD 177. un 178. pantu, ar mērķi pielāgot vispārīgos noteikumus par Savienības reģionālajiem fondiem tā, lai nacionālo minoritāšu aizsardzība un kultūru un valodu daudzveidības sekmēšana tur būtu iekļautas kā tematiskie mērķi;

e) Eiropas Parlamenta un Padomes regula, pamatojoties uz LESD 173. panta 3. punktu un 182. panta 1. punktu, ar mērķi grozīt regulējumu saistībā ar programmu "Apvārsnis 2020", lai uzlabotu pētniecisko darbību par pievienoto vērtību, ko nacionālās minoritātes un kultūru un valodu daudzveidība var sniegt ES reģionu sociālajā un ekonomiskajā attīstībā;

f) Padomes direktīva, regula vai lēmums, pamatojoties uz LESD 20. panta 2. punktu un 25. pantu, lai Eiropas Savienībā stiprinātu nacionālām minoritātēm piederošo pilsoņu vietu, ar mērķi raudzīties, lai viņu pamatotās bažas tiktu ņemtas vērā, ievēlot Eiropas Parlamenta deputātus;

g) efektīvi pasākumi cīņai ar diskrimināciju un vienlīdzīgas attieksmes veicināšanai, tostarp attiecībā uz nacionālajām minoritātēm, it īpaši, pārstrādājot pastāvošās Padomes direktīvas par vienlīdzīgu attieksmi, pamatojoties uz LESD 19. panta 1. punktu;

h) ES tiesību aktu grozījumi, lai nodrošinātu kvazivienlīdzīgu attieksmi pret bezvalstniekiem un Savienības pilsoņiem, pamatojoties uz LESD 79. panta 2. punktu;

i) Eiropas Parlamenta un Padomes regula, pamatojoties uz LESD 118. pantu, lai ieviestu vienotas autortiesības, kas ļautu visu ES autortiesību jomā uzskatīt par iekšējo tirgu;

j) grozījumi Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2010/13/ES (2010. gada 10. marts), par to, lai koordinētu dažus dalībvalstu normatīvajos un administratīvajos aktos paredzētus noteikumus par audiovizuālo mediju pakalpojumu sniegšanu (OV 2010, L 95, 1. lpp.), lai nodrošinātu brīvu pakalpojumu sniegšanu un audiovizuālā satura uztveršanu reģionos, kuros dzīvo nacionālās minoritātes, pamatojoties uz LESD 53. panta 1. punktu un 63. pantu;

k) Padomes regula vai lēmums attiecībā uz grupu atbrīvojumu projektiem, ar kuriem tiek atbalstītas nacionālās minoritātes un sekmēta to kultūra, pamatojoties uz LESD 109. pantu, 108. panta 4. punktu vai 107. panta 3. punkta e) apakšpunktu.

8 Apstrīdētā lēmuma 5. apsvērumā ir norādīts, ka Savienības tiesību aktus Līgumu īstenošanas nolūkā var pieņemt:

– tādās jomās kā zināšanu par Eiropas tautu kultūru un vēsturi uzlabošana un popularizēšana; Eiropas nozīmes kultūras mantojuma glabāšana un sargāšana; nekomerciāli kultūras sakari; jaunrade mākslā un literatūrā, arī audiovizuālā jomā,

– tādās jomās kā Eiropas dimensijas attīstīšana izglītībā, tostarp ar dalībvalstu valodu mācīšanu un popularizēšanu,

– nosakot Struktūrfondu uzdevumus, prioritāros mērķus un organizāciju, ja finansējamie pasākumi ļauj stiprināt ekonomisko, sociālo un teritoriālo kohēziju,

– attiecībā uz īpašiem pasākumiem dalībvalstīs veikto darbību atbalstam, lai sasniegtu mērķi paātrināt rūpniecības pielāgošanos strukturālām pārmaiņām, veicināt tādas vides veidošanu, kas ir labvēlīga iniciatīvai un uzņēmumu, jo īpaši mazo un vidējo uzņēmumu, attīstībai visā Savienībā, veicināt tādas vides veidošanu, kas labvēlīga uzņēmumu sadarbībai, veicināt inovāciju, pētniecības un tehnoloģijas attīstības politikas radītā rūpniecības potenciāla labāku izmantojumu,

– pētniecības un tehnoloģiju attīstības jomā kā daudzgadu pamatprogramma, ar ko nosaka zinātniskus un tehnoloģiskus mērķus, kas jāsasniedz ar Savienības darbībām, un attiecīgās prioritātes, norādot šo darbību pamatvirzienus, maksimālo kopējo summu un sīki izstrādātus noteikumus par Savienības finansiālo ieguldījumu pamatprogrammā, kā arī summas sadalījumu katram no paredzētajiem pasākumiem,

– to trešo valstu pilsoņu tiesību jomā, kuri likumīgi uzturas dalībvalstī, ietverot nosacījumus, kas attiecas uz pārvietošanās un uzturēšanās brīvību citās ES dalībvalstīs,

– lai ieviestu Eiropas intelektuālā īpašuma tiesības apliecinošus dokumentus, kuri nodrošinātu vienotu intelektuālā īpašuma tiesību aizsardzību visā Savienībā, un centralizētas atļauju piešķiršanas, koordinācijas un uzraudzības kārtības izveidei visā Savienībā,

– normatīvo un administratīvo aktu noteikumu koordinācijai dalībvalstīs saistībā ar darbību sākšanu un izvēršanu kā pašnodarbinātām personām,

– lai noteiktu valstu piešķirtā atbalsta kategorijas, kas ir atbrīvotas no LESD 108. panta 2. punktā paredzētās procedūras.

9 Apstrīdētā lēmuma 6. apsvērumā Komisija no iepriekš minētajiem apsvērumiem secina, ka EPI priekšlikums, ciktāl tā attiecas uz to, lai Līgumu īstenošanas nolūkā Komisija iesniegtu tādus Savienības tiesību aktu priekšlikumus kā tie, kas minēti apstrīdētajā lēmumā 4. apsvēruma a)–e) punktā un h)–k) punktā, saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 211/2011 (2011. gada 16. februāris) par pilsoņu iniciatīvu (OV 2011, L 65, 1. lpp.) 4. panta 2. punkta b) apakšpunktu nav acīmredzami ārpus Komisijas pilnvarām iesniegt Savienības tiesību akta priekšlikumu, lai īstenotu Līgumus.

10 Turpretī attiecībā uz diviem citiem priekšlikumiem, uz kuriem EPI priekšlikumā ir atsauce, proti, tiem, kas minēti apstrīdētā lēmuma 4. apsvēruma f) un g) punktā, Komisija minētā lēmuma 7.–9. apsvērumā secināja, ka EPI priekšlikums ir acīmredzami ārpus Komisijas pilnvarām iesniegt Savienības tiesību akta priekšlikumu, lai īstenotu Līgumus, atbilstoši Regulas Nr. 211/2011 4. panta 2. punkta b) apakšpunktam.

Tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi

11 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2017. gada 28. jūnijā, Rumānija cēla šo prasību.

12 Ar atsevišķu dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts šajā pašā dienā, Rumānija arī iesniedza pieteikumu par pagaidu noregulējumu atbilstoši LESD 278. un 279. pantam, lai Vispārējā tiesa izdotu rīkojumu par apstrīdētā lēmuma izpildes apturēšanu. Šis pieteikums tika noraidīts ar 2017. gada 13. novembra rīkojumu Rumānija/Komisija (T-391/17 R, nav publicēts, EU:T:2017:805).

13 Ar otrās palātas priekšsēdētāja 2017. gada 27. septembra lēmumu Slovākijas Republikai tika atļauts iestāties lietā Rumānijas prasījumu atbalstam. Vēstulē, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegta 2017. gada 18. oktobrī, Slovākijas Republika informēja Vispārējo tiesu, ka tā atsauc savu iestāšanos lietā, un tādēļ ar 2017. gada 16. novembra rīkojumu Rumānija/Komisija (T-391/17, nav publicēts, EU:T:2017:823) tā – kā persona, kas iestājusies lietā, – tika svītrota no šīs lietas.

14 Ar otrās palātas priekšsēdētāja 2017. gada 15. novembra lēmumu Ungārijai tika atļauts iestāties lietā Komisijas prasījumu atbalstam. Ungārijas iestāšanās raksts tika iesniegts pēc priekšsēdētāja noteiktā termiņa un tādēļ netika pievienots lietas materiāliem.

15 Ar 2017. gada 16. novembra rīkojumu Rumānija/Komisija (T-391/17, nav publicēts, EU:T:2017:831), kurš apelācijas rezultātā atstāts spēkā ar 2018. gada 5. septembra rīkojumu *Minority SafePack – one million signatures for diversity in Europe*/Rumānija un Komisija (C-717/17 P(I), nav publicēts, EU:C:2018:691), komitejas lūgums par iestāšanos lietā tika noraidīts.

16 Rumānijas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

– atcelt apstrīdēto lēmumu;

– piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

17 Komisijas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

– noraidīt prasību kā nepamatotu;

– piespriest Rumānijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

Ievada apsvērumi

18 Tiesas sēdē mutvārdu paskaidrojumu uzklausīšanai Komisija, atbildot uz Vispārējās tiesas uzdotajiem jautājumiem, apstrīdēja prasības pieņemamību, norādot, pirmkārt, uz prasības novēlotu raksturu un, otrkārt, uz apstrīdētā lēmuma neapstrīdamību.

19 Ir jāatgādina, ka Savienības tiesa, ņemot vērā katras lietas apstākļus, ir tiesīga izvērtēt, vai pareiza tiesvedība attaisno pēc būtības noraidīt prasību, iepriekš nelemjot par atbildētājas celtās iebildes par nepieņemamību pamatojumu (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2002. gada 26. februāris, Padome/*Boehringer*, C-23/00 P, EU:C:2002:118, 51. un 52. punkts; 2004. gada 23. marts, Francija/Komisija, C-233/02, EU:C:2004:173, 26. punkts, un 2005. gada 15. jūnijs, *Regione autonoma della Sardegna* /Komisija, T-171/02, EU:T:2005:219, 155. punkts).

20 Šīs lietas apstākļos Vispārējā tiesa uzskata, ka procesuālās ekonomijas apsvērumu dēļ vispirms ir jāizvērtē Rumānijas izvirzītie pamati, iepriekš nelemjot par prasības pieņemamību, jo prasība katrā ziņā un turpmāk izklāstīto iemeslu dēļ nav pamatota.

Par lietas būtību

21 Prasības pamatojumam Rumānija izvirza divus pamatus, pirmkārt, par LES 5. panta 2. punkta un Regulas Nr. 211/2011 4. panta 2. punkta b) apakšpunkta pārkāpumu, otrkārt, par LESD 296. panta otrā daļas neievērošanu.

Par pirmo pamatu, kurš attiecas uz LES 5. panta 2. punkta un Regulas Nr. 211/2011 4. panta 2. punkta b) apakšpunkta pārkāpumu

22 Rumānija pirmām kārtām apgalvo, ka informācijas un detalizēto pasākumu, kas norādīti EPI priekšlikuma pielikumā, analizē atklājas, ka, neraugoties uz paziņotajiem mērķiem, tie patiesībā ir vērsti tikai uz nacionālo un lingvistisko minoritāšu tiesību aizsardzības uzlabošanu, lai arī tiem nav nekādas tiešas saiknes ar kultūru daudzveidību LES 3. panta un LESD 167. panta izpratnē, kuras stiprināšana ir ne vairāk kā personu, kuras pieder pie nacionālajām un lingvistiskajām minoritātēm, tiesību aizsardzības uzlabošanas neatņemamas sekas.

23 Tomēr, pirmkārt, runājot par kultūru daudzveidības stiprināšanu atbilstoši LESD 167. panta 1. un 4. punktam, Savienībai esot atbalsta, koordinēšanas un papildinājuma kompetences, nevis ekskluzīva vai ar dalībvalstīm dalīta kompetence veicināt politiku, kuras vienīgais mērķis ir kultūru daudzveidība. Saskaņā ar LESD 167. panta 4. punktu Savienības tiesību akts neattiecoties vienīgi uz kultūru daudzveidību, bet gan Savienībai tā būtu jāņem vērā un jāveicina savas politikas ietvaros. Otrkārt, runājot par to personu tiesību aizsardzību, kuras pieder pie nacionālajām un lingvistiskajām minoritātēm, Savienībai neesot tiešas likumdošanas kompetences un šī joma joprojām esot dalībvalstu ekskluzīvajā kompetencē, kā tas tostarp izrietot no LES 2., 3., 7. un 8. panta, LESD 4. panta 2. punkta un šā sprieduma 2. punktā minētā lēmuma C(2013) 5969 *final*.

24 Rumānija otrām kārtām apgalvo, ka EPI priekšlikumā minētās un tā pielikumā izklāstītās konkrētās darbības jomas esot jāanalizē objektīvi, ņemot vērā to kontekstu, kurš definēts ar EPI priekšlikuma priekšmetu un mērķiem. Nepietiekot ar to, ka piedāvātās darbības ietilpst jomā, kas ir Savienības kompetences sfērā. Ņemot vērā, ka atbilstoši LES 5. panta 2. punktā noteiktajam pilnvaru piešķiršanas principam Savienības kompetences var tikt īstenotas tikai, lai sasniegtu Līgumos paredzētos mērķus, vēl būtu vajadzīgs, lai atbilstoši attiecīgo aktu saturam un mērķiem tie būtu piemēroti, lai īstenotu noteiktos mērķus, kas Savienības darbībai noteikti attiecīgajā kompetences jomā. Tomēr ne no vienas

Līguma tiesību normas neizrietot, ka mērķi, kas izvirzīti politikai jomās, kurās ir jāpieņem Savienības tiesību akti, attiektos uz jebkādu darbību nacionālo minoritāšu aizsardzības jomā. Līdz ar to, tā kā EPI priekšlikums – atbilstoši tā priekšmetam un mērķiem – acīmredzami ir ārpus Savienības kompetences sfēras, nekāds pasākums, kurš varētu tikt piedāvāts, lai sasniegtu izvirzītos mērķus, nevarot tikt uzskatīts par tādu, kurš ietilpst šajā kompetences sfērā.

25 Rumānija trešām kārtām apgalvo, ka neviens no papildu informācijā uzskaitītajiem pasākumiem nav tāds, kurš nebūtu saistīts ar EPI priekšmetu un mērķiem, kuri ir paziņoti pieprasītajā informācijā, un tādēļ, veicot individuālu izvērtējumu, nevarētu izdarīt citu secinājumu attiecībā uz Savienības kompetencēm. Šajā ziņā EPI priekšlikuma daļēja reģistrācija šajā gadījumā neesot efektīva, jo Komisija nevarot reaģēt uz EPI, lai īstenotu citus mērķus, nevis tos, kurus organizatori ir norādījuši, tā, lai neapdraudētu šo organizatoru autonomiju, kā arī lai nevajadzīgi negrozītu paziņoto EPI priekšmetu.

26 Rumānija ceturtām kārtām un visbeidzot apgalvo, ka, runājot it īpaši par EPI priekšlikumā norādītajām konkrētajām jomām, ciktāl tas attiecas, pirmkārt, uz piedāvātajiem pasākumiem, kas saistīti ar valodām, izglītību un kultūru, organizatori priekšlikumus, kuri attiecas uz "valodām" un kuri ir minēti EPI priekšlikuma 2. punktā, balstot uz LESD 167. panta 5. punkta otro ievilkumu un 165. panta 4. punkta otro ievilkumu kļūdaini, jo šajās tiesību normās neesot nekādu noteikumu par "valodām" vai par "lingvistisko politiku". Turklāt neviens no LESD 165.–167. panta mērķiem, proti, tostarp kvalitatīvas izglītības attīstība, dalībvalstu kultūru uzplaukuma veicināšana, respektējot to nacionālās un reģionālās atšķirības, vai zināšanu par Eiropas tautu kultūru un vēsturi uzlabošana un popularizēšana, neattiecas uz personām, kuras pieder pie nacionālajām vai lingvistiskajām minoritātēm. Līdz ar to īpašajam pasākumam "izglītības" vai "kultūras" jomā, kurš ir vērsts uz to, lai atbalstītu personas, kas pieder pie šīm minoritātēm, arī neesot juridiskā pamata Līgumos, un LES 3. pants nevarot labot šo situāciju. Kompetence noteikt pasākumus personu, kas pieder pie nacionālajām minoritātēm, lingvistiskās identitātes jomā esot dalībvalstīm, un šajā kontekstā ir piemērojams 1994. gada 10. novembrī pieņemtās Eiropas Padomes Vispārējās konvencijas par nacionālo minoritāšu aizsardzību (kuras līgumslēdzējas puses ir noteiktas Savienības dalībvalstis) 10. pants.

27 Otrkārt, runājot par reģionālās politikas jomu, precīzāk, par priekšlikumiem, kas pamatoti, pirmkārt, ar LESD 177. un 178. pantu, lai pielāgotu noteikumus par Savienības reģionālajiem fondiem, un, otrkārt, ar LESD 173. panta 3. punktu un 182. panta 1. punktu, lai grozītu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1291/2013 (2013. gada 11. decembris), ar ko izveido Pētniecības un inovāciju pamatprogrammu "Apvārsnis 2020" (2014.–2020. gads) un atceļ Lēmumu 1982/2006/EK (OV 2013, L 347, 104. lpp.), Rumānija apgalvo, ka saskaņā ar LESD 174. pantu tieši dažādu reģionu attīstības kritērijs ir svarīgs kohēzijas politikas ietvaros, nevis reģionālu nacionālās, etniskās, kultūras, reliģijas vai lingvistiskās iezīmes, it īpaši tāpēc, ka starp atsevišķu reģionu etnisko sastāvdaļu un to attīstības līmeni nav nekādas skaidras un ticamas saiknes. Aktā, kurš ir pieņemts, pamatojoties uz LESD 177. pantu, nevarot tikt noteikti papildu mērķi salīdzinājumā ar LESD 174. pantā noteiktajiem. Tas pats attiecoties uz programmu "Apvārsnis 2020", jo LESD 173. pantā ("Rūpniecība") un 179. pantā ("Pētniecība, tehnoloģijas attīstība un kosmoss") uzskaitīto īpašo pasākumu mērķi nekādi neesot saistīti ar personu, kas pieder pie nacionālajām minoritātēm, tiesību aizsardzību. Rumānija piebilst, ka neesot pamata Savienības kompetences ietvaros pieņemt aktu, kurš – kā šajā gadījumā – būtu pretrunā LES 2. pantā norādītajām vērtībām, ieviešot netiešu diskrimināciju etniskās piederības dēļ un radot to robežlielumu pārsniegšanas problēmu, kas noteiktas atbilstoši starptautiskajām tiesībām attiecībā uz izcelsmes valsts iesaistīšanos savas nacionālās minoritātes, kuras atrodas citas valsts teritorijā, aizsardzībā.

28 Treškārt, runājot par piedāvātajiem pasākumiem attiecībā uz bezvalstniekiem, lai nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi pret bezvalstniekiem un Savienības pilsoņiem, Rumānija apgalvo, ka piederības nacionālajai minoritātei kritērija izmantošana, lai piešķirtu atkāpes statusu īpašai kategorijai, tādai kā bezvalstnieki, neatbilst LESD 79. panta 1. punktā norādītajiem mērķiem. Tā kā EPI priekšlikumā ir piedāvāts tikai nodrošināt labvēlīgāku attieksmi pret personām bez valstspiederības, tā neatbilstot minētā priekšlikuma priekšmetam un, lielākais, varētu būt atsevišķa EPI priekšmets. LES V sadaļas, kurā ietilpst LESD 79. pants, vajadzībām bezvalstnieki esot pielīdzināti trešo valstu valstspiederīgajiem,

kā tas izrietot no LESD 67. panta 2. punkta. Arī no šī skatpunkta raugoties, Līgumos neesot juridiskā pamata tādu aktu pieņemšanai, ar kuriem tiktu nodrošināta kvazivienlīdzīga attieksme pret personām bez valstspiederības un Savienības pilsoņiem.

29 Ceturtkārt, runājot par piedāvājumu atbilstoši LESD 118. pantam ieviest vienotu autortiesību sistēmu Savienībā, Rumānija norāda, ka priekšlikuma mērķis, šķiet, esam minoritātēm piederošajām personām atvieglot preču un pakalpojumu izmantošanu savā valodā, kura bieži ir kaimiņvalsts valoda, un tādēļ minētais priekšlikums atšķiroties no LESD 118. pantā paredzēto pasākumu mērķa un radot jau minēto problēmu, kas saistīta ar šo personu izcelsmes valsts iesaistīšanos nacionālo minoritāšu aizsardzībā. Atbilstoši ieteikumiem, kas formulēti starptautiskā mērogā saistībā ar šiem jautājumiem, izcelsmes valstij labvēlīga attieksme ir jāpiešķir, pamatojoties uz divpusēju pieeju un ar kompetentās valsts piekrišanu, un tai ir jāattiecas tikai uz "izglītības un kultūras jomu, ciktāl tai ir leģitīms mērķis veicināt kultūras saiknes un ciktāl [labvēlīgā attieksme] ir samērīga ar šo mērķi". Visbeidzot ar Eiropas patentu saistītie sarežģījumi attiecībā uz valodu lietojumu ļaujot saskatīt grūtības, kas saistītas ar vienotas intelektuālā īpašuma tiesību sistēmas izveidošanu visā Eiropā.

30 Piektkārt, runājot par grozījumu priekšlikumu Direktīvai 2010/13, Rumānija apgalvo, ka atkāpes režīma piešķiršana "reģioniem, kuros dzīvo nacionālās minoritātes", būtu pretrunā LES 2. pantā norādītajām vērtībām, veidotu LESD 56. pantā aizliegto tiešo diskrimināciju saistībā ar pakalpojumu sniegšanas brīvību un radītu arī šā sprieduma 29. punktā minēto izcelsmes valsts iesaistīšanās nacionālo minoritāšu aizsardzībā problēmu.

31 Sestkārt un visbeidzot, runājot par priekšlikumu, kurš ir balstīts uz LESD 109. pantu un 108. panta 4. punktu vai 107. panta 3. punkta d) apakšpunktu, kuri attiecas uz valsts atbalsta jomu, Rumānija apgalvo, ka paredzētais atbrīvojuma pasākums ir pretrunā to pasākumu mērķim, kas var tikt veikti atbilstoši starptautiskajām tiesībām nacionālo minoritāšu labā, un kas attiecas tikai uz izglītības, kultūras, valodu un reliģijas jomām. "Pārrobežu" valsts atbalsta piešķiršana, ko piešķir izcelsmes valsts juridiskām personām, kuru saimnieciskā darbība ir orientēta uz peļņas gūšanu, ar mērķi veicināt kaimiņvalsts nacionālajām minoritātēm piederošo personu tiesības, esot nesaderīga ar starptautisko tiesību principiem, kuri attiecas uz izcelsmes valsts iesaistīšanos citu valstu teritorijā esošo nacionālo minoritāšu aizsardzībā, traucējot konkurencei un radot diskrimināciju etniskās piederības dēļ starp Savienības pilsoņiem, un tātad esot pretrunā Savienības vērtībām.

32 Komisija, kuru atbalsta Ungārija, apstrīd Rumānijas argumentus.

33 Iesākumā jāatgādina, ka ar Lisabonas līgumu ieviestajā LES 11. panta 4. punktā ir atzītas Savienības pilsoņu tiesības ar noteiktiem nosacījumiem aicināt Komisiju saskaņā ar tās pilnvarām iesniegt atbilstīgu priekšlikumu jautājumos, kuros, pēc pilsoņu ieskata, Līgumu īstenošanai ir nepieciešams Savienības tiesību akts (spriedums, 2017. gada 12. septembris, *Anagnostakis*/Komisija, C-589/15 P, EU:C:2017:663, 23. punkts).

34 Tiesības ierosināt EPI, tāpat kā tostarp tiesības iesniegt lūgumrakstu Parlamentam, ir instruments, kas attiecas uz LES 10. panta 3. punktā paredzētajām pilsoņu tiesībām piedalīties Savienības demokrātiskajā dzīvē, jo ar tām tiem tiek ļauts vērsties tieši pie Komisijas, lai tai iesniegtu lūgumu, aicinot to iesniegt Savienības tiesību akta priekšlikumu, lai īstenotu Līgumus (spriedums, 2017. gada 12. septembris, *Anagnostakis*/Komisija, C-589/15 P, EU:C:2017:663, 24. punkts). Kā ir norādīts Regulas Nr. 211/2011 1. apsvērumā, šīs tiesības ir paredzētas, lai stiprinātu Eiropas pilsonību un uzlabotu Savienības demokrātisko darbību (spriedumi, 2017. gada 3. februāris, *Minority SafePack – one million signatures for diversity in Europe*/Komisija, T-646/13, EU:T:2017:59, 18. punkts, un 2017. gada 10. maijs, *Efler*/Komisija, T-754/14, EU:T:2017:323, 24. punkts).

35 Saskaņā ar LESD 24. panta pirmo daļu procedūras un nosacījumi, kas nepieciešami EPI iesniegšanai, ir precizēti Regulā Nr. 211/2011. Tās 4. pantā ir paredzēti nosacījumi tam, lai Komisija reģistrētu ierosināto EPI (spriedums, 2017. gada 12. septembris, *Anagnostakis*/Komisija, C-589/15 P, EU:C:2017:663, 25. punkts).

36 Tādējādi, runājot par EPI priekšlikuma reģistrācijas kārtību, saskaņā ar Regulas Nr. 211/2011 4. pantu Komisijai ir jāizvērtē, vai šāds priekšlikums atbilst nosacījumiem, kuri tostarp ir paredzēti šā panta 2. punkta b) apakšpunktā, kurā ir paredzēts, ka EPI priekšlikumu reģistrē Komisija, ciktāl tas "nav acīmredzami ārpus Komisijas pilnvarām iesniegt Savienības tiesību akta priekšlikumu, lai īstenotu Līgumus" (spriedums, 2017. gada 12. septembris, *Anagnostakis*/Komisija, C-589/15 P, EU:C:2017:663, 26. un 45. punkts).

37 Tādējādi, kā izriet no judikatūras, saskaņā ar Regulas Nr. 211/2011 4. panta 1. un 2. punktu ir jāņem vērā informācija par ierosinātās EPI priekšmetu un mērķiem, kuru atbilstoši Regulas Nr. 211/2011 II pielikumam vai nu obligātā kārtā, vai fakultatīvi sniedz EPI organizatori (spriedumi, 2017. gada 12. septembris, *Anagnostakis*/Komisija, C-589/15 P, EU:C:2017:663, 45. punkts, un 2019. gada 7. marts, *Izsák* un *Dabis*/Komisija, C-420/16 P, EU:C:2019:177, 51. punkts).

38 Proti, Regulas Nr. 211/2011 "II pielikumā norādītā informācija", uz kuru ir atsauce šīs pašas regulas 4. pantā, nav tikai obligātā informācija, kas saskaņā ar šo pašu pielikumu ir jānorāda reģistrā. No Regulas Nr. 211/2011 II pielikumā atzītajām ierosinātās EPI organizatoru tiesībām sniegt papildu informāciju vai pat Savienības tiesību akta projektu mērķiem izriet Komisijas pienākums pārbaudīt šo informāciju, tāpat kā jebkuru citu atbilstoši šim pielikumam sniegto informāciju, atbilstoši Regulas Nr. 211/2011 10. apsvērumā atgādinātajam labas pārvaldības principam, ar kuru ir saistīts kompetentās iestādes pienākums rūpīgi un neatkarīgi izvērtēt visus apstākļus, kam ir nozīme attiecīgajā lietā. Līdz ar to, lai izvērtētu, vai ierosinātā EPI atbilst reģistrācijas nosacījumiem, kas norādīti Regulas Nr. 211/2011 4. panta 2. punkta b) apakšpunktā, Komisijai ir jāpārbauda papildu informācija (spriedums, 2017. gada 3. februāris, *Minority SafePack – one million signatures for diversity in Europe* /Komisija, T-646/13, EU:T:2017:59, 30.–32. punkts; šajā nozīmē skat. arī spriedumus, 2017. gada 12. septembris, *Anagnostakis*/Komisija, C-589/15 P, EU:C:2017:663, 47., 48. un 50. punkts, un 2019. gada 7. marts, *Izsák* un *Dabis*/Komisija, C-420/16 P, EU:C:2019:177, 52.–54. punkts).

39 Turklāt atbilstoši šīs EPI mērķiem, kādi tie ir minēti Regulas Nr. 211/2011 1. un 2. apsvērumā un kas it īpaši ir pilsoņu līdzdalības sekmēšana un Savienības padarīšana par pieejamāku, šīs regulas 4. panta 2. punkta b) apakšpunktā paredzētais reģistrācijas nosacījums Komisijai, kurai ir iesniegta ierosinātā EPI, ir jāinterpretē un jāpiemēro tādā veidā, lai nodrošinātu EPI vieglu pieejamību (spriedumi, 2017. gada 12. septembris, *Anagnostakis*/Komisija, C-589/15 P, EU:C:2017:663, 49. punkts, un 2019. gada 7. marts, *Izsák* un *Dabis*/Komisija, C-420/16 P, EU:C:2019:177, 53. un 64. punkts).

40 Tādējādi tikai tad, kad ierosinātā EPI, ņemot vērā tās priekšmetu un mērķus, kādi tie izriet no obligāti sniedzamās un – attiecīgā gadījumā – papildu informācijas, ko organizatori snieguši atbilstoši Regulas Nr. 211/2011 II pielikumam, ir acīmredzami ārpus Komisijas pilnvarām iesniegt Savienības tiesību akta priekšlikumu, lai īstenotu Līgumus, Komisija ir tiesīga atteikties reģistrēt šo ierosināto EPI saskaņā ar šīs regulas 4. panta 2. punkta b) apakšpunktu (spriedumi, 2017. gada 12. septembris, *Anagnostakis* /Komisija, C-589/15 P, EU:C:2017:663, 50. punkts, un 2019. gada 7. marts, *Izsák* un *Dabis*/Komisija, C-420/16 P, EU:C:2019:177, 54. punkts).

41 Šajā ziņā no Regulas Nr. 211/2011 4. panta 2. punkta b) apakšpunkta formulējuma izriet, ka Komisijai ir jāveic tās rīcībā esošo faktu pirmā pārbaude, lai novērtētu, vai ierosinātā EPI nav acīmredzami ārpus tās pilnvarām, precizējot, ka ir paredzēts, ka pilnīgāka pārbaude tiks veikta iniciatīvas reģistrācijas gadījumā. Proti, šīs regulas 10. panta 1. punkta c) apakšpunktā ir paredzēts – ja Komisija saņem EPI, tā trīs mēnešu termiņā paziņojumā izklāsta savus juridiskos un politiskos secinājumus par EPI, rīcību, ko tā plāno veikt, ja tāda tiek plānota, kā arī šādas rīcības veikšanas vai neveikšanas iemeslus (spriedums, 2016. gada 19. aprīlis, *Costantini*/Komisija, T-44/14, EU:T:2016:223, 17. punkts). Tādējādi

lēmums reģistrēt ierosināto EPI, kurš nozīmē, ka tas tiek pirmo reizi izvērtēts no juridiskā viedokļa, neskar vērtējumu, kurš attiecīgajā gadījumā ir jāveic Komisijai paziņojumā, ko pieņem, pamatojoties uz Regulas Nr. 211/2011 10. panta 1. punkta c) apakšpunktu, un kurā ir noteikta šīs iestādes galīgā nostāja par to, vai virzīt priekšlikumu tiesību aktam, atbildot uz EPI (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2018. gada 23. aprīlis, *One of Us* u.c./Komisija, T-561/14, pārsūdzēts, EU:T:2018:210, 79. un 117. punkts).

42 Kā vēl ir ticis nospriests: ja Komisijai ir iesniegts EPI priekšlikuma reģistrācijas pieteikums, tai šajā stadijā nav jāpārliecinās ne par to, ka ir sniegti pierādījumi par visiem tajā minētajiem faktiem, ne par to, ka priekšlikuma un ierosināto pasākumu pamatojums ir pietiekams. Lai novērtētu, vai Regulas Nr. 211/2011 4. panta 2. punkta b) apakšpunktā paredzētais nosacījums ir ievērots, Komisijai vienīgi ir jāpārbauda, vai no objektīvā viedokļa šādi pasākumi abstraktā veidā varētu tikt veikti, balstoties uz Līgumiem, pretējā gadījumā netiks ievērots mērķis nodrošināt vieglu pieejamību EPI (spriedums, 2019. gada 7. marts, *Izsák* un *Dabis*/Komisija, C-420/16 P, EU:C:2019:177, 62. un 64. punkts).

43 Šajā lietā, lai noteiktu, vai Komisija ir pareizi piemērojusi Regulas Nr. 211/2011 4. panta 2. punkta b) apakšpunktā paredzēto nosacījumu, ir jāpārbauda, vai, ņemot vērā EPI priekšlikumu un veicot pirmo Komisijas rīcībā esošo elementu pārbaudi, tā, pretēji Rumānijas apgalvotajam, varēja reģistrācijas stadijā pamatoti secināt, ka minētais priekšlikums, ciktāl tas attiecas uz tādu tiesību aktu priekšlikumiem, kādi ir minēti apstrīdētā lēmuma 1. panta 2. punktā abstraktā veidā, nav acīmredzami ārpus tās pilnvarām, saskaņā ar kurām minētā iestāde var iesniegt Savienības tiesību aktu, lai īstenotu Līgumus.

44 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka saskaņā ar LES 5. pantu Savienības kompetenču robežas nosaka kompetences piešķiršanas princips un saskaņā ar LES 13. panta 2. punktu ikviena iestāde darbojas saskaņā ar tai Līgumos noteiktajām pilnvarām (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2017. gada 12. septembris, *Anagnostakis*/Komisija, C-589/15 P, EU:C:2017:663, 97. un 98. punkts, un 2016. gada 19. aprīlis, *Costantini*/Komisija, T-44/14, EU:T:2016:223, 16. punkts). Proti, mērķis nodrošināt Savienības pilsoņu demokrātisku līdzdalību, kas raksturo EPI mehānismu, nevar ņemt virsroku pār kompetences piešķiršanas principu un ļaut Savienībai pieņemt tiesību aktus jomā, kurā tai nav piešķirta nekāda kompetence (spriedums, 2016. gada 19. aprīlis, *Costantini*/Komisija, T-44/14, EU:T:2016:223, 53. punkts).

45 Tāpat atbilstoši pastāvīgajai judikatūrai Savienības tiesību akta juridiskā pamata izvēle ir jāpamato ar objektīvu informāciju, ko tiesa var pārbaudīt, tostarp ar šī tiesību akta mērķi un saturu (skat. spriedumu, 2017. gada 12. septembris, *Anagnostakis/*Komisija, C-589/15 P, EU:C:2017:663, 67. punkts un tajā minētā judikatūra).

46 Attiecībā uz priekšmetu un mērķiem tiesību aktu priekšlikumiem, kas ir jāiesniedz Komisijai, tādiem kā apstrīdētā lēmuma 1. panta 2. punktā uzskaitītie, ierosinātajā EPI – kā izriet no apstrīdētā lēmuma 2. un 3. apsvēruma – ir noteikts, ka minētā iniciatīva ir vērsta uz to, lai tiktu pieņemta virkne tiesību aktu nacionālo un lingvistisko minoritāšu aizsardzības uzlabošanai un kultūru un valodu daudzveidības stiprināšanai Savienībā. Šiem aktiem būtu jāietver pasākumi saistībā ar reģionālām un minoritāšu valodām, izglītību un kultūru, reģionālo politiku, vienlīdzību, audiovizuālo un citu mediju saturu, kā arī reģionālo iestāžu sniegtu valsts atbalstu. Ierosinātās EPI pielikumā ir konkrēti minēti dažādi tiesību akti, par kuriem Komisija ir aicināta iesniegt priekšlikumus.

47 Pretēji tam, ko apgalvo Rumānija, ierosinātā EPI nav ekskluzīvi vērsta uz to, lai nodrošinātu nacionālajām un lingvistiskajām minoritātēm piederošo personu tiesību ievērošanu, bet tā ir arī paredzēta kultūru un valodu daudzveidības stiprināšanai Savienībā, kā tas izriet gan no minētajā iniciatīvā norādītā priekšmeta un mērķiem, gan no tā, ka ir ņemti vērā dažādi tiesību aktu priekšlikumi, kas ir uzskaitīti un paskaidroti ierosinātās EPI pielikumā, ko organizatori lūdz iesniegt Parlamentam un Padomei.

48 Šajā kontekstā ir jāuzsver, ka Komisijai – kā tika norādīts šā sprieduma 37. punktā – ierosinātās EPI reģistrācijas vajadzībām ir jāņem vērā minētās iniciatīvas priekšmets un mērķi, kādi tie izriet ne tikai no obligātā kārtā sniedzamās informācijas, bet arī no papildu informācijas, kuru atbilstoši Regulas Nr. 211/2011 II pielikumam ir snieguši EPI organizatori (spriedumi, 2017. gada 12. septembris, *Anagnostakis*/Komisija, C-589/15 P, EU:C:2017:663, 45. punkts, un 2019. gada 7. marts, *Izsák* un *Dabis* /Komisija, C-420/16 P, EU:C:2019:177, 51. un 54. punkts).

49 Piemērojot šo judikatūru, Komisija pēc 2017. gada 3. februāra sprieduma *Minority SafePack – one million signatures for diversity in Europe*/Komisija (T-646/13, EU:T:2017:59), ar kuru šā sprieduma 2. punktā minētais Lēmums C(2013) 5969 tika atcelts, veica jaunu ierosinātās EPI analīzi, pamatojoties uz visu organizatoru iesniegto informāciju, it īpaši ņemot vērā ierosinātās EPI pielikumā norādītos tiesību aktu priekšlikumus, lai secinātu, ka, ciktāl šī iniciatīva attiecas uz to, lai Komisija iesniegtu deviņus no apstrīdētā lēmuma 4. apsvēruma a)–e) un h)–k) punktā iesniegtajiem vienpadsmit Savienības tiesību aktu priekšlikumiem, ierosinātā EPI nebija acīmredzami ārpus tās pilnvarām, saskaņā ar kurām tā var iesniegt Savienības tiesību akta priekšlikumu, lai īstenotu Līgumus, atbilstoši Regulas Nr. 211/2011 4. panta 2. punkta b) apakšpunktam.

50 Tomēr, kā norādīts šā sprieduma 47. punktā un kā ir pamatoti norādījusi Komisija, tādi tiesību akti kā ierosinātā EPI pielikumā uzskaitītie, kas atbilstoši šīs iestādes norādītajam ietilpst tās pilnvarās, saskaņā ar kurām tā var iesniegt Savienības tiesību akta priekšlikumu, lai īstenotu Līgumus attiecīgajās jomās, acīmredzami ir paredzēti, pirmkārt, lai veicinātu vispārējā mērķa – nodrošināt to personu tiesību ievērošanu, kas pieder pie minoritātēm, – sasniegšanu, bet, otrkārt, lai (tāpat tieši) veicinātu vispārējā mērķa – ievērot un veicināt kultūru un valodu daudzveidību Savienībā – sasniegšanu.

51 Šajā ziņā ir jākonstatē, pirmkārt, ka saskaņā ar LES 2. pantu minoritāšu tiesību ievērošana ir viena no vērtībām Savienības pamatā, un, otrkārt, ka LES 3. panta 3. punkta ceturtajā daļā ir noteikts, ka Savienība respektē savu kultūru un valodu daudzveidību.

52 Runājot konkrētāk par kultūru daudzveidības stiprināšanu, LESD 167. panta 4. punktā ir noteikts, ka, rīkojoties saskaņā ar citiem Līgumu noteikumiem, Savienība ņem vērā kultūras aspektus, jo īpaši, lai respektētu un veicinātu kultūru daudzveidību.

53 Pretēji tam, ko apgalvo Rumānija, no minētā tomēr neizriet, ka apstrīdētajā lēmumā Komisija būtu atzinusi Savienības vispārējo likumdošanas kompetenci nacionālo minoritāšu tiesību aizsardzības jomā, bet tikai to, ka minoritāšu tiesību ievērošana un kultūru un valodu daudzveidības stiprināšana – kā Savienības vērtības un mērķi – ir jāņem vērā, kad Savienība rīkojas jomās, uz kurām attiecas ierosinātā EPI. Kā šajā kontekstā ir apgalvojusi pati Rumānija, pirmkārt, LES 3. panta 3. punkta ceturtajā daļā noteikti ir ietvertas vispārīgas pamatnostādnes Savienības darbībai citās jomās un, otrkārt, LES 2. pantā paredzētā minoritāšu respektēšana ir Savienības vērtību neatņemama sastāvdaļa, kas Komisijai ir jāievēro, īstenojot savas pilnvaras.

54 Šajā saistībā it īpaši ir jānorāda, ka Rumānija neapstrīd Savienības kompetenci pieņemt tiesību aktus to konkrēto darbību jomās, uz kurām attiecas apstrīdētā lēmuma 4. apsvēruma a)–e) un h)–k) punktā uzskaitītie (skat. šā sprieduma 7. punktu) un tā 5. apsvērumā minētie (skat. šā sprieduma 8. punktu) tiesību akti, lai īstenotu mērķus, kas izvirzīti attiecīgajām tiesību normām. Tomēr Rumānija uzskata, ka Savienības kompetence šajās jomās neļauj Komisijai aicināt Parlamentu un Padomi pieņemt tiesību aktus, lai īstenotu ierosinātajā EPI norādītos mērķus, kas ir tās piemērojamību norobežojošie pamatelementi, jo šie akti neesot piemēroti Savienībai attiecīgās kompetences jomā noteikto darbību mērķu sasniegšanas veicināšanai. To darot, Komisija nepareizi izmantojot pilnvaras, kuras Savienībai ir tādās jomās kā kultūra, izglītība, reģionālā politika un valsts atbalsts, kas ir nolūks, kādā šīs pilnvaras tai esot tikušas atzītas Līgumos.

55 Šādam viedoklim nevar piekrist.

56 Proti, lai gan Savienības kompetences jomās Komisijai, lai īstenotu konkrētos attiecīgo LESD tiesību normu mērķus, ir tiesības iesniegt tiesību aktu priekšlikumus, kuros ir ņemtas vērā vērtības un mērķi, kas ir EPI priekšlikuma priekšmets, nekas arī neliedz šai iestādei principā iesniegt priekšlikumus īpašiem aktiem, kuri, kā tas ir šajā gadījumā, var papildināt Savienības darbību tās kompetences jomās, lai nodrošinātu LES 2. pantā noteikto vērtību ievērošanu un LES 3. panta 3. punkta ceturtajā daļā paredzēto kultūru un valodu daudzveidību.

57 Tiktāl, ciktāl Rumānija šajā kontekstā apgalvo, ka Savienības kompetenču īstenošana ir ierobežota ar LES 4. panta 2. punktu, saskaņā ar kuru Savienība respektē dalībvalstu nacionālo identitāti, kas raksturīga to politiskajām un konstitucionālajām pamatstruktūrām, pietiek norādīt, ka tā šo apgalvojumu nav pamatojusi un it īpaši nav pierādījusi, ka šai tiesību normai noteikti būtu pretrunā tādu pasākumu noteikšana kā tie, kas paredzēti apstrīdētā lēmuma 1. panta 2. punktā abstraktā veidā, ciktāl ar šiem pasākumiem Savienības kompetences jomās tiek nodrošināta to vērtību ievērošana, uz kurām tā ir balstīta, piemēram, minoritātēm piederošo personu tiesību ievērošana, un sasniegt LES 3. pantā noteiktos mērķus, tostarp Savienības kultūru un valodu daudzveidības bagātības respektēšanu.

58 Ciktāl Rumānija apgalvo, ka, daļēji reģistrējot ierosināto EPI, Komisija rada organizatoru autonomijas apdraudējuma risku un risku, ka nepamatoti tiks mainīts paziņotais ierosinātās EPI priekšmets, pietiek konstatēt, ka minētās iniciatīvas 8. punktā "Drošības klauzula" organizatori ir izteikuši vēlmi, lai katrs no vienpadsmit priekšlikumiem tiktu pārbaudīts atsevišķi un lai tad, ja kāds no priekšlikumiem tiktu atzīts par nepieņemamu, tas neietekmētu pārējos priekšlikumus. Līdz ar to daļēja ierosinātās EPI ierešģistrēšana ne vien nekādi neapdraud organizatoru autonomiju un nemaina ierosinātās iniciatīvas paziņoto priekšmetu, bet atbilst pašu organizatoru ierosinātajā EPI formāli izteiktajai vēlmei attiecībā uz gadījumu, ja Komisija secinātu, ka daži attiecīgie pasākumi acīmredzami neietilpst tās pilnvarās.

59 Visbeidzot Rumānijas arguments, ka dažādie aplūkotie tiesību aktu priekšlikumi nekādi neesot piemēroti to mērķu sasniegšanas veicināšanai, kas noteikti Savienības darbībai attiecīgās kompetences jomā, arī ir jānoraida.

60 Attiecībā, pirmkārt, uz pasākumiem, kas attiecas uz "valodu", "izglītību" un "kultūru", kas ir minēti ierosinātās EPI 2. punktā, kuru pieņemšanai organizatori piedāvā par juridisko pamatu izmantot LESD 167. panta 5. punkta pirmo ievilkumu un 165. panta 4. punkta pirmo ievilkumu, Komisija pamatoti norāda, ka jēdziens "kultūra", kas veido nosaukumu LESD XIII sadaļai, kurā ietilpst LESD 167. pants, minētā panta 4. punktā atsaucas uz kultūru un valodu daudzveidības respektēšanu, kas ir nostiprināta LES 3. pantā kā Savienības mērķis, un jēdziens "izglītība", kas ir daļa no nosaukuma LESD XII sadaļai, kurā ietilpst LESD 165. pants, aptver elementus, kuri saistīti ar valodu daudzveidības veicināšanu Savienībā, kas turklāt ir konkrēts mērķis, kurš ir minēts 5. panta 1. punkta e) apakšpunktā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 1288/2013 (2013. gada 11. decembris), ar ko izveido Savienības programmu izglītības, apmācības, jaunatnes un sporta jomā "Erasmus+" un atceļ Lēmumus Nr. 1719/2006/EK, Nr. 1720/2006/EK un Nr. 1298/2008/EK (OV 2013, L 347, 50. lpp.), kas ir pieņemta, pamatojoties uz LESD 165. panta 4. punktu, tāpat kā akti, kas attiecas uz "valodu", tādi kā ierosinātajā EPI minētie.

61 Turklāt, piemērojot LESD 167. panta 5. punkta otro ievilkumu, Padome pēc Komisijas priekšlikuma var sniegt ieteikumus, lai veicinātu minētajā pantā minēto mērķu īstenošanu, un tādēļ priekšlikums aktam "Padomes ieteikums "par kultūru un valodu daudzveidības aizsargāšanu un veicināšanu Savienībā"", kurš ir paredzēts abstrakti, nav uzskatāms par tādu, kas acīmredzami pārsniedz Komisijas pilnvaras, atbilstoši kurām šī iestāde var iesniegt priekšlikumu tiesību aktam, lai piemērotu šo tiesību normu.

62 Visbeidzot, kā tika norādīts šā sprieduma 56. punktā, tas, ka nacionālajām un lingvistiskajām minoritātēm piederošo personu respektēšana LESD 165.–167. pantā nav minēta kā viens no konkrētajiem mērķiem, neliedz Savienībai, īstenojot savas kompetences atbilstoši šīm tiesību normām, noteikt pasākumus, kuros šāds mērķis būtu ņemts vērā.

63 Otrkārt, attiecībā uz pasākumiem, kas attiecas uz "reģionālo politiku", kas ir minēti ierosinātās EPI 3.1. un 3.2. punktā, un, precīzāk, priekšlikumiem, kas pamatoti ar LESD 177. un 178. pantu, kuri attiecas uz reģionālajiem fondiem, kā arī tiem, kas pamatoti ar LESD 173. panta 3. punktu un 182. panta 1. punktu, kas attiecas uz grozījumu Regulā Nr. 1291/2013 par programmu "Apvārsnis 2020", ir jānorāda, ka šie pasākumi nav arī vērsti uz to, lai paplašinātu Savienības kompetenču tvērumu, bet uz to, lai tā īstenotu pastāvošās kompetences, lai finansētu programmas. Tādējādi, runājot par reģionālajiem fondiem, apstrīdētā lēmuma 1. panta 2. punkta ceturtajā ievilkumā ir norādīts, ka tā attiecas uz "regulu, ar ko pielāgo vispārīgos noteikumus, kas piemērojami, nosakot Struktūrfondu uzdevumus, prioritāros mērķus un organizāciju, lai ņemtu vērā nacionālo minoritāšu aizsardzību un kultūru un valodu sekmēšanu, ar noteikumu, ka finansējamie pasākumi ļauj stiprināt Savienības ekonomisko, sociālo un teritoriālo kohēziju". Runājot par programmu "Apvārsnis 2020", kā Komisija ir pamatoti norādījusi, iespējamā grozījuma Regulā Nr. 1291/2013 mērķis ir uzlabot pētījumus no pievienotās vērtības aspekta, ko nacionālās minoritātes un kultūru un valodu daudzveidība var sniegt sociālai un ekonomiskai attīstībai Savienības reģionos.

64 Turklāt, kā tika norādīts tostarp šā sprieduma 56. punktā, pretēji Rumānijas apgalvotajam, tas, ka nacionālo un lingvistisko minoritāšu respektēšana LESD 173., 177., 178. un 182. pantā nav minēta kā viens no konkrētajiem mērķiem, neliedz Savienībai, īstenojot savas kompetences atbilstoši šīm tiesību normām, noteikt pasākumus, kuros šāds mērķis būtu ņemts vērā.

65 Attiecībā uz Rumānijas iebildumu, ka esot pārsniegtas robežas, kas noteiktas atbilstoši starptautiskajām tiesībām tam, kā valsts iejaucas savu nacionālo minoritāšu aizsardzībā citas valsts teritorijā, Komisija vēl pamatoti norāda, ka vērtējums par to, vai EPI piedāvātie tiesību akti ir saderīgi ar šādām normām, neietekmē pārbaudi attiecībā uz reģistrācijas nosacījumu, kurš paredzēts Regulas Nr. 211/2011 4. panta 2. punkta b) apakšpunktā.

66 Treškārt, attiecībā uz tiem pasākumiem, kuri ierosināti attiecībā uz "bezvalstniekiem", lai nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi pret tiem un Savienības pilsoņiem, kuri ir minēti ierosinātās EPI 5.2. punktā un kuru noteikšanai organizatori piedāvā LESD 79. panta 2. punktu, Komisija ir pamatoti norādījusi, ka vairāki tiesību akti, kas tostarp ir piemērojami bezvalstniekiem, tika pieņemti Savienības līmenī, piemēram, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/51/ES (2011. gada 11. maijs), ar ko groza Padomes Direktīvu 2003/109/EK, iekļaujot tās darbības jomā starptautiskās aizsardzības saņēmējus (OV 2011, L 132, 1. lpp.), tostarp attiecībā uz vienlīdzīgu attieksmi pret bezvalstniekiem un Savienības pilsoņiem. Aicinot Komisiju iesniegt grozījumus tiesiskajā regulējumā "par bezvalstniekiem, lai ilgstošu bezvalstnieku un viņu ģimeņu tiesības tuvinātu [Savienības] pilsoņu tiesībām", ierosinātā EPI, kas ir paredzēta abstrakti, varēja tikt uzskatīta par tādu, kas nepārsniedz acīmredzami Komisijas pilnvaras, atbilstoši kurām tā var iesniegt Savienības tiesību aktu priekšlikumus, lai īstenotu Līgumus.

67 Ceturtkārt, attiecībā uz priekšlikumu, pamatojoties uz LESD 118. pantu, ieviest "vienotas autortiesības", kas ļautu uzskatīt visu Savienību par iekšējo tirgu autortiesību jomā, uz kuru attiecas ierosinātās EPI 6.1. punkts, ir jākonstatē, ka minētajā tiesību normā ir paredzēts, ka Savienības kompetencē ir noteikt pasākumus Eiropas intelektuālā īpašuma tiesības apliecinošu dokumentu ieviešanai, kuri nodrošinātu vienotu intelektuālā īpašuma tiesību aizsardzību visā Savienībā.

68 Kā tika norādīts šā sprieduma 56. punktā, tas, ka nacionālajām un lingvistiskajām minoritātēm piederošo personu respektēšana LESD 118. pantā nav minēta kā viens no konkrētajiem mērķiem, neliedz Savienībai, īstenojot savas kompetences atbilstoši šai tiesību normai, noteikt pasākumus, kuros šāds mērķis būtu ņemts vērā.

69 Attiecībā uz Rumānijas iebildumu par to robežu pārsniegšanu, kas noteiktas atbilstoši starptautiskajām tiesībām tam, kā valsts iejaucas savas nacionālās minoritātes aizsardzībā citas valsts teritorijā, ir jāatkārto, ka jautājums par to, vai EPI piedāvātie tiesību akti ir saderīgi ar šādām normām, neietekmē pārbaudi attiecībā uz reģistrācijas nosacījumu, kurš paredzēts Regulas Nr. 211/2011 4. panta 2. punkta b) apakšpunktā.

70 Attiecībā, piektkārt, uz priekšlikumu grozīt Direktīvu 2010/13 par "audiovizuālo mediju pakalpojumiem", pamatojoties uz LESD 53. panta 1. punktu un 62. pantu, kurš ir minēts ierosinātās EPI 6.2. punktā un kurš ir vērsts uz to, lai nodrošinātu brīvu pakalpojumu sniegšanu un audiovizuāla satura uztveršanu reģionos, kuros dzīvo nacionālās minoritātes, tāpat ir jānorāda, ka nekas neliedz Komisijai ierosināt grozīt minēto direktīvu, ņemot vērā problēmas saistībā ar nacionālo un lingvistisko minoritāšu respektēšanu, lai gan Rumānijas argumenti, kas balstīti, pirmkārt, uz apgalvoto LESD 56. panta un LES 2. panta pārkāpumu un, otrkārt, uz to, ka ir pārsniegtas saskaņā ar starptautiskajām tiesībām noteiktās robežas attiecībā uz to, kā valsts iejaucas savas nacionālās minoritātes aizsardzībā citas valsts teritorijā, ir neefektīvi Regulas Nr. 211/2011 4. panta 2. punkta b) apakšpunktā paredzētā reģistrācijas nosacījuma novērtēšanas stadijā. Ciktāl šis iebildums attiecas konkrēti uz LES 2. panta pārkāpumu, tas, lielākais, varētu tikt izvērtēts saistībā ar Regulas Nr. 211/2011 4. panta 2. punkta d) apakšpunktā minēto nosacījumu, kurā ir aizliegts Komisijai reģistrēt ierosinātās EPI, kas ir acīmredzami pretrunā tādām Savienības vērtībām kā LES 2. pantā norādītās, tomēr uz šo tiesību normu šis pamats neattiecas.

71 Sestkārt, attiecībā uz priekšlikumu par "atbrīvojumu tāda atbalsta kategorijai, ar ko tiek atbalstītas nacionālās minoritātes un to kultūra", pamatojoties uz LESD 107. panta 3. punkta e) apakšpunktu un atbilstoši ierosinātās EPI 7. punktam, Komisija ir pamatoti atgādinājusi, ka atbilstoši LESD 107. panta 3. punkta d) apakšpunktam atbalsts kultūras veicināšanai un mantojuma saglabāšanai var tikt uzskatīts par saderīgu ar iekšējo tirgu Komisijas veiktās analīzes beigās, ja ar to netiek mainīti tirdzniecības nosacījumi un konkurence Savienībā, kaitējot kopējām interesēm. Ciktāl Rumānija apgalvo, ka minētais priekšlikums var radīt diskrimināciju etniskās piederības dēļ, traucēt konkurenci un būt pretējs robežām, kādās izcelsmes valsts var iejaukties savas nacionālās minoritātes, kas atrodas citas dalībvalsts teritorijā, aizsardzībā, ir jānorāda uz iepriekš minētajiem apsvērumiem, atbilstoši kuriem šie argumenti neietekmē Regulas Nr. 211/2011 4. panta 2. punkta b) apakšpunktā paredzētā reģistrācijas nosacījuma novērtējumu, un Rumānija šajā pamatā nav atsaukusies uz šīs regulas 4. panta 2. punkta d) apakšpunkta pārkāpumu.

72 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, ir jāsecina, ka Rumānija kļūdaini apgalvo, ka Komisija ir pieļāvusi kļūdu vērtējumā un pārkāpusi LESD 5. panta 2. punktu un Regulas Nr. 211/2011 4. panta 2. punkta b) apakšpunktu, kad tā ierosinātās EPI reģistrēšanas stadijā, neskarot vajadzības gadījumā pienākumu veikt pilnīgāku pārbaudi saistībā ar Regulas Nr. 211/2011 10. panta piemērošanu, secināja, ka, objektīvi raugoties, tādi tiesību aktu priekšlikumi kā tie, kas ir paredzēti apstrīdētā lēmuma 1. panta 2. punktā abstraktā veidā, "nav acīmredzami ārpus" Komisijas pilnvarām, saskaņā ar kurām tā var iesniegt tiesību akta priekšlikumu, lai īstenotu Līgumus.

73 Līdz ar to pirmais pamats ir jānoraida.

Par otro pamatu, kurš attiecas uz LESD 296. panta otrās daļas pārkāpumu

74 Rumānija apgalvo, ka LESD 296. panta otrajā daļā paredzētais pienākums norādīt pamatojumu nav reglamentēts izsmeļoši Regulas Nr. 211/2011 4. panta 3. punkta otrajā daļā. Minētais pienākums esot būtiska formas prasība, kas vērsta uz tās – kā privileģētas prasītājas – tiesību uz aizstāvību ievērošanu, un ietilpstot vispārīgāka mērķa īstenošanā, kas ir garantēt, lai Savienības tiesa varētu veikt likumības pārbaudi. Pamatojums esot jāpielāgo attiecīgā akta būtībai, un skaidri un nepārprotami esot jānorāda iestādes, kas pieņēmusi aktu, argumentācija. Turklāt atbilstoši judikatūrai Savienības iestādei sava argumentācija ir jāizklāsta tieši, ja lēmums būtiski atšķiras no iepriekšējiem lēmumiem, kā tas esot šajā lietā, kurā tiekot veikts būtisks pavērsiens salīdzinājumā ar šā sprieduma 2. punktā minēto Lēmumu C(2013) 5969 *final*. Turklāt pienākums norādīt pamatojumu esot vēl jo svarīgāks ierosinātās EPI reģistrācijas gadījumā, jo Regulas Nr. 211/2011 4. panta 2. punkta b) apakšpunktā paredzētā nosacījuma mērķis esot nodrošināt kompetences piešķiršanas pamatprincipa ievērošanu. Visbeidzot, tā kā Komisijai esot plaša novērtējuma brīvība attiecībā uz to, vai ierosinātā EPI ir vai nav acīmredzami

ārpus tās pilnvarām, atbilstoši kurām tā var iesniegt tiesību akta priekšlikumu, pienākuma norādīt pamatojumu ievērošanai esot būtiska nozīme, lai ļautu pārbaudīt, vai nav pieļauta kļūda vērtējumā un vai ir iestājušies faktiskie un tiesību apstākļi, no kuriem ir atkarīga tās novērtējuma brīvības īstenošana.

75 Rumānijas ieskatā, ierosinātās EPI priekšmets un mērķi ir minēti apstrīdētā lēmuma 2. un 3. apsvērumā, nenorādot iemeslus, kādēļ Komisijas kompetencē būtu piedāvāt aktus, kas atbilst šim priekšmetam un kam būtu tajā norādītie aizsardzības mērķi. Komisija apstrīdētā lēmuma 4. apsvērumā vien esot uzskaitījusi deviņus reģistrētus aktu priekšlikumus. Lai gan apstrīdētā lēmuma apsvērumos Komisija norādīja, ka likumdošanas aktu priekšlikumi, kas iesniegti, piemērojot Savienības kompetencē esošās politikas, un kas vispārīgi sniegti apstrīdētā lēmuma 5. apsvērumā, ir pieņemami, tā rezolutīvajā daļā tā atļāva parakstu vākšanu likumdošanas aktu priekšlikumiem, kas gan attiecoties uz Komisijas vispārējās kompetences jomām, bet atbalstot nacionālās un lingvistiskās minoritātes un kultūru un valodu daudzveidību. Turklāt apstrīdētajā lēmumā neesot nekādas atsauces uz Savienības vērtībām un mērķiem, kas norādīti LES 2. un 3. pantā.

76 Turklāt, lai arī Komisija apstrīdētā lēmuma 2. un 3. apsvērumā ir norādījusi EPI mērķus un atsauces jomu, proti, nacionālo minoritāšu aizsardzība un kultūru un valodu daudzveidība, šī iestāde neesot sniegusi nekādu precizējumu, no kura izrietētu, ka šīs jomas nebūtu tās kompetencē, it īpaši nacionālo minoritāšu aizsardzības joma, kā tā to esot darījusi, piemēram, pamatojot to, ka divi citi priekšlikumi ir nepieņemami. Šāds pamatojums esot acīmredzami nepietiekams un varot traucēt, pirmkārt, ieinteresētajām personām uzzināt ierosinātās EPI reģistrācijas iemeslus un atbilstoši rīkoties, un, otrkārt, Vispārējai tiesai veikt apstrīdētā lēmuma tiesiskuma pārbaudi.

77 Turklāt apstrīdētais lēmums esot formulēts vispārīgi un esot balstīts uz stereotipiem, kā arī tajā neesot norādīti iemesli, uz kuriem Komisija ir balstījusies, secinot, ka ierosinātās EPI daļēja reģistrācija ir iespējama, lai gan lēmumā C(2013) 5969 *final* tā esot ieņēmusi diametrāli pretēju nostāju.

78 Komisija, kuru atbalsta Ungārija, apstrīd Rumānijas argumentus.

79 Ir jāatgādina, ka LESD 296. panta otrajā daļā paredzētais pienākums norādīt pamatojumu tiesību aktiem ir piemērojams jebkuram aktam, par kuru var tikt celta prasība atcelt tiesību aktu (spriedums, 2009. gada 1. oktobris, Komisija/Padome, C-370/07, EU:C:2009:590, 42. punkts). Līdz ar to, neraugoties uz apstākli, ka Regulas Nr. 211/2011 4. panta 3. punkta otrajā daļā Komisijas pienākums informēt organizatorus par sava lēmuma pamatojumu ir minēts tikai tad, ja tā atsakās reģistrēt ierosināto EPI, uz apstrīdēto lēmumu attiecas pienākums norādīt pamatojumu jau tādēļ vien, ka tas satur Komisijas lēmumu reģistrēt ierosināto EPI, ciktāl tas attiecas uz deviņiem no vienpadsmit tiesību aktu priekšlikumiem, kas minēti tās pielikumā.

80 Atbilstoši pastāvīgajai judikatūrai par LESD 296. pantu tiesību aktu pamatojums ir jāpielāgo attiecīgā akta būtībai un tam skaidri un nepārprotami ir jāatspoguļo iestādes – akta autores – argumentācija, lai ļautu ieinteresētajām personām noskaidrot veiktā pasākuma pamatojumu un kompetentajai tiesai īstenot pārbaudi (skat. spriedumu, 2017. gada 12. septembris, *Anagnostakis/*Komisija, C-589/15 P, EU:C:2017:663, 28. punkts un tajā minētā judikatūra).

81 No pastāvīgās judikatūras arī izriet, ka pamatojuma prasība ir jāizvērtē, ņemot vērā katras lietas apstākļus. Netiek prasīts, lai pamatojumā tiktu norādīti visi atbilstošie faktiskie un tiesību apstākļi, jo jautājums par to, vai tiesību akta pamatojums atbilst LESD 296. panta prasībām, ir jāizvērtē, ņemot vērā ne tikai šī akta tekstu, bet arī tā kontekstu, kā arī visas tās tiesību normas, kuras reglamentē attiecīgo jomu (skat. spriedumu, 2017. gada 12. septembris, *Anagnostakis/*Komisija, C-589/15 P, EU:C:2017:663, 29. punkts un tajā minētā judikatūra).

82 Turklāt ir jānošķir pienākums norādīt pamatojumu kā būtiska formāla prasība no pamatojuma pamatotības pārbaudes, kas ir saistīta ar tiesību akta likumības pārbaudi pēc būtības un nozīmē, ka tiesa pārbauda, vai pamatojumā, ar kuru ir balstīts tiesību akts, nav pieļautas kļūdas (šajā nozīmē skat. spriedumu, 1998. gada 2. aprīlis, Komisija/*Sytraval* un *Brink's France*, C-367/95 P, EU:C:1998:154, 66.–68. punkts).

83 Rumānijas ieskatā, atbilstoši judikatūrai (šajā nozīmē skat. spriedumus, 1991. gada 21. novembris, *Technische Universität München*, C-269/90, EU:C:1991:438, 14. punkts, un 2007. gada 13. decembris, *Angelidis*/Parlaments, T-113/05, EU:T:2007:386, 61. punkts) pienākuma norādīt pamatojumu ievērošana ir vēl jo svarīgāka gadījumos, kad Savienības iestādēm ir plaša rīcības brīvība, kā tas esot šajā lietā. Proti, tikai tā Savienības tiesa varot pārbaudīt, vai ir iestājušies faktu un tiesību elementi, no kuriem ir atkarīga novērtējuma pilnvaru izmantošana.

84 Tomēr, pretēji Rumānijas aizstāvētajam viedoklim, Komisijai nav plašas novērtējuma brīvības ierosinātās EPI reģistrēšanā, jo Regulas Nr. 211/2011 4. panta 2. punktā ir norādīts, ka minētā iestāde "reģistrē" šādu iniciatīvu, ja ir izpildīti šīs regulas 4. panta 2. punkta a)–d) apakšpunktā minētie nosacījumi, proti, tostarp, ja ierosinātā EPI nav acīmredzami ārpus Komisijas pilnvarām iesniegt Savienības tiesību akta priekšlikumu, lai īstenotu Līgumus. Un otrādi, ja pirmās analīzes beigās izrādās, ka šis pēdējais minētais nosacījums nav izpildīts, Komisija "atsakās" reģistrēt ierosināto EPI, kā tas ir norādīts Regulas Nr. 211/2011 4. panta 3. punkta pirmajā daļā.

85 Komisijai vēl jo mazāk ir attiecīgā novērtējuma brīvība, jo ir ticis nospriests, ka atbilstoši EPI mērķiem, kādi tie ir minēti Regulas Nr. 211/2011 1. un 2. apsvērumā un kas it īpaši ir pilsoņu līdzdalības sekmēšana un Savienības padarīšana par pieejamāku, šīs regulas 4. panta 2. punkta b) apakšpunktā paredzētais reģistrācijas nosacījums Komisijai, kurai ir iesniegts EPI priekšlikums, ir jāinterpretē un jāpiemēro tādā veidā, lai nodrošinātu EPI vieglu pieejamību (spriedumi, 2017. gada 12. septembris, *Anagnostakis*/Komisija, C-589/15 P, EU:C:2017:663, 49. punkts, un 2019. gada 7. marts, *Izsák* un *Dabis* /Komisija, C-420/16 P, EU:C:2019:177, 53. un 64. punkts).

86 Šajā lietā ir jākonstatē, ka apstrīdētā lēmuma apsvērumos ir izklāsti elementi, kuru dēļ tas ticis pieņemts, un ka Rumānija ir varējusi izvērtēt apstrīdētā lēmuma pamatojumu, kā par to liecina arī to argumentu kopums, kurus tā ir norādījusi šīs prasības pamatošanai.

87 Tādējādi Komisija apstrīdētā lēmuma 6. apsvērumā ir skaidri norādījusi, ka ierosinātā EPI, ciktāl tā attiecas uz to, lai tā iesniegtu tādus Savienības tiesību akta priekšlikumus kā tie, kas norādīti minētā lēmuma 4. apsvēruma a)–e) un h)–k) punktā, lai īstenotu Līgumus, nav acīmredzami ārpus Komisijas pilnvarām iesniegt tiesību akta priekšlikumu. Minētais secinājums izriet no to jomu izklāsta apstrīdētā lēmuma 5. apsvērumā, kas norādīts šā sprieduma 8. punktā, – kurās var tikt pieņemti Savienības tiesību akti Līgumu īstenošanai.

88 Tas, ka ierosinātās EPI reģistrācijas stadijā, kas ietver pirmo no juridiskā viedokļa veikto vērtējumu un neskar Komisijas pienākumu veikt vērtējumu saistībā ar paziņojumu, ko tā attiecīgā gadījumā pieņem, pamatojoties uz Regulas Nr. 211/2011 10. panta 1. punkta c) apakšpunktu (spriedums, 2018. gada 23. aprīlis, *One of Us* u.c./Komisija, T-561/14, pārsūdzēts, EU:T:2018:210, 117. punkts), šī iestāde – kā tā to ir darījusi apstrīdētā lēmuma 5. apsvērumā – tikai vispārīgi norāda jomas, kurās var tikt pieņemti Savienības tiesību akti un kuras atbilst jomām, kurās tiesību aktus iesniegt lūdz EPI organizatori, un tad no tā secina, ka ierosinātā EPI nav acīmredzami ārpus Komisijas pilnvarām, nenorādot uz apstākli, ka pasākumi, uz kuriem ir atsauce ierosinātajā EPI, ir vērsti uz to, lai uzlabotu nacionālo un lingvistisko minoritāšu aizsardzību un stiprinātu kultūru un valodu daudzveidību Savienībā, nevar tikt uzskatīts par pretēju pienākumam norādīt pamatojumu.

89 Ciktāl Rumānija šajā kontekstā apgalvo, ka Komisija nav izpildījusi savu pienākumu norādīt pamatojumu, jo tā ir mainījusi savu nostāju salīdzinājumā ar šā sprieduma 2. punktā minētajā Lēmumā C(2013) 5969 ieņemto, nepaskaidrojot šī pavērsiena iemeslus, pirmkārt, ir jānorāda, ka no apstrīdētā

lēmuma pamatojuma skaidri izriet, ka atšķirībā no Lēmuma C(2013) 5969 gadījuma Komisija, lai daļēji reģistrētu ierosināto EPI, piemērojot Tiesas un Vispārējās tiesas judikatūru, ir ņēmusi vērā papildu informāciju, ko kopā ar obligāto informāciju ir iesnieguši organizatori, lai pārbaudītu, vai ir izpildīts Regulas Nr. 211/2011 4. panta 2. punkta b) apakšpunktā paredzētais nosacījums. Turklāt Komisija jau Lēmumā C(2013) 5969 ir likusi saprast, ka uz dažiem no tiesību aktu priekšlikumiem ierosinātās EPI pielikumā, aplūkotiem atsevišķi, varētu attiekties tās pilnvaras iesniegt Savienības tiesību akta priekšlikumu, lai īstenotu Līgumus.

90 Otrkārt, runājot par Komisijas lēmumu pieņemt daļēju ierosinātās EPI reģistrāciju, kura pamatojuma neesamību apstrīdētajā lēmumā Rumānija tāpat pārmet, Komisija Vispārējā tiesā norādīja, ka tās nostāja ir mainījusies kopš šā sprieduma 2. punktā minētā Lēmuma C(2013) 5969 pieņemšanas un ka turpmāk tā uzskata, ka šāda reģistrācija iedrošinātu pilsoņu līdzdalību demokrātiskā dzīvē un padarītu Savienību pieejamāku.

91 Šajā ziņā ir jākonstatē, pirmkārt, ka apstrīdētā lēmuma 10. apsvērumā ir noteikts, ka EPI uzlabo Savienības demokrātisko darbību, ļaujot jebkuram pilsonim piedalīties Savienības demokrātiskajā dzīvē, un, otrkārt, ka atbilstoši minētā lēmuma 11. apsvērumam šim nolūkam, lai iedrošinātu pilsoņu līdzdalību un padarītu Savienību pieejamāku, EPI ierosināšanas procedūrām un nosacījumiem būtu jābūt skaidriem, vienkāršiem, viegli piemērojamiem un samērīgiem ar EPI būtību, un tad apstrīdētā lēmuma 12. apsvērumā Komisija secina, ka ierosinātā EPI ir jāiereģistrē daļēji.

92 Līdz ar to, pat ja LESD 296. pantā prasītais pamatojums principā nenozīmē, ka lēmuma pieņēmējam būtu jāizklāsta iemesli, kādēļ tā ir balstījusies uz noteiktu attiecīgās tiesību normas interpretāciju, un pietiek, ja minētā iestāde izklāsta faktus un tiesiskos apsvērumus, kuriem ir būtiska nozīme lēmuma uzbūvē, ir jāuzskata, ka katrā ziņā apstrīdētajā lēmumā no juridiskā viedokļa pietiekami ir norādīti ierosinātās EPI daļējas reģistrācijas pamatā esošie iemesli.

93 Turklāt ir jāpiebilst, ka, ciktāl Rumānija pārmet Komisijai arī to, ka tā apstrīdētajā lēmumā nav atsaukusies uz LES 2. un 3. pantu, jo, kā uzskata šī dalībvalsts, šie noteikumi paši par sevi nepiešķir Savienības likumdošanas kompetenci, pietiek konstatēt, ka šis pēdējais secinājums izriet no apstrīdētā lēmuma un it īpaši no šā sprieduma 2. punktā minētā Lēmuma C(2013) 5969 vispārējā konteksta, kurā tika pieņemts apstrīdētais lēmums, kura 8. apsvērumā turklāt attiecībā uz pasākumiem, kuru reģistrācija tika atteikta un kas nav šīs prasības priekšmets, ir atgādināts, ka LES 3. panta 3. punkts pats par sevi nav juridiskais pamats nekādai iestāžu rīcībai.

94 Līdz ar to otrais pamats un attiecīgi prasība kopumā ir jānoraida.

Par tiesāšanās izdevumiem

95 Atbilstoši Vispārējās tiesas Reglamenta 134. panta 1. punktam lietas dalībniekam, kuram nolēmums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram nolēmums ir labvēlīgs. Tā kā Rumānijai spriedums ir nelabvēlīgs, tai jāpiespriež atlīdzināt Komisijas tiesāšanās izdevumus saskaņā ar tās prasījumiem, tostarp tos, kas ir saistīti ar pagaidu noregulējuma procedūru.

96 Atbilstoši Reglamenta 138. panta 1. punktam dalībvalstis, kas iestājušās lietā, sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas. No tā izriet, ka Ungārija sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (otrā palāta)

nospriež:

1) Prasību noraidīt.

2) Rumānija sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus, tostarp tos, kas attiecas uz pagaidu noregulējuma procedūru.

3) Ungārija sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

Prek Buttigieg Costeira

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2019. gada 24. septembrī.

[Paraksti]